

Det er jo der, hr. Eigil Andersen er fuldstændig blind for den vinkel – og det var egentlig også det, jeg spurgte om, da han stod her som ordfører – at det her har en adfærdspåvirkning af arbejdsgiverne, som fører til det mål, at de lønmodtagere, som hr. Eigil Andersen gerne vil gøre sig til talsmand for, rent faktisk kan få et fuldtidsjob.

Kl. 12:28

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det hr. Bjarne Laustsen for en kort bemærkning.

Kl. 12:28

Bjarne Laustsen (S):
Normalt er jeg ellers meget enig med hr. Morten Østergaard i mangt og meget, men jeg forstår simpelt hen ikke retorikken. Altså, hvis nu der er nogle, der kommer og foreslår noget, der er rigtig slemt, og det så lykkes Det Radikale Venstre at trække det bare en lillebitte smule i deres retning, så er det en sejr. Det vil sige, at hvis nu regeringen havde foreslået totalt at afskaffe de supplerende dagpenge og De Radikale havde fået forhandlet 2 ugers dagpenge hjem, så havde det også været fint, og så ville man have argumenteret med, at der dog var 2 ugers dagpenge. Det er jo det, man står og gør her.

Jeg tror, at når fiskepigerne har været i deputation på onsdag i Arbejdsmarkedsudvalget og hr. Morten Østergaard har haft lejlighed til at tale med fru Marianne Jelved om, hvordan situationen er i fiskeindustrien i Hirtshals og andre steder, så vil man finde ud af at forholde sig til det, for hvis ikke de piger skal være i den fiskeindustri, hvad er det så, de skal lave i stedet for? Når de har fået understøttelse i 30 uger, kan de ikke arbejde mere inden for fiskeindustrien, slut, og hvad skal de så lave?

Kl. 12:29

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det ordføreren.

Kl. 12:29

Morten Østergaard (RV):
Det er klart, at for os har det centrale ønske i forhold til hele forhandlingen om jobplanen været at bidrage til, at der skaffes mere arbejdskraft til et betrængt dansk arbejdsmarked, ikke alene på kort sigt, men også med hensyn til strukturforbedrende elementer, som det her er et udtryk for. Og der er det, jeg siger, at man jo ikke hver dag kan tale om samfundets store udfordringer, men så ikke ville smøge ærmerne op og tage fat, når muligheden er der.

Jeg tror, at hr. Bjarne Laustsen og jeg er enige om, at det var bedre, at vi havde en anden regering end den, der sidder nu, men det ændrer jo ikke på, at der er mange udfordringer, der ikke kan vente med at blive løst, indtil den mulighed måtte opstå, forhåbentlig efter næste folketingsvalg. Der er mange ting, der ikke kan vente på det, og det er derfor, vi har taget ansvar.

Jeg står fuldstændig inde for de ændringer, der er lavet, og den aftale, vi har lavet, og som endda var grundigt forberedt. Og der vil jeg så i forhold til hr. Bjarne Laustsens spørgsmål sige, at pointen her er, at der er masser af fuldtidsstillinger, og vi ved, at der bliver en endnu større mangel på arbejdskraft, og derfor er det et spørgsmål om at skabe et arbejdsmarked, der er baseret på, at folk har fuldtidsarbejde, for det har vi brug for. Det har vi også brug for i Nordjylland, hvor der også i dag er problemer med at skaffe ufaglært arbejdskraft til visse arbejdspladser.

Kl. 12:30

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det hr. Bjarne Laustsen for en sidste kort bemærkning.

Kl. 12:30

Bjarne Laustsen (S):
Det kan godt være, at det med Hirtshals og Skagen virker for overvældende, men skulle vi så ikke lave en lille studietur til Læsø? Det er landets mindste kommune, og det er dem, der har det største forbrug af supplerende dagpenge.

Det med fiskeindustrien har ikke noget med supplerende dagpenge at gøre. De er ansat på en overenskomst på 37 timer med ret til at blive sendt hjem. Tror man virkelig, at arbejdsgiveren gør det for sjov? Næ, det er, fordi der ingen fisk er; det er, fordi der ikke er noget andet arbejde at få. Hvor skal de gå hen og få det fuldtidsarbejde? Det er det, der er interessant. De ender med at blive fuldtidsledige, og incitamentet til at tage bare nogle få timers arbejde forsvinder jo som dug for solen med det her.

Det, man kunne have gjort i den her forbindelse, var jo at ligestille de lønmodtagere, der har et opsigelsesvarsel, med dem, der ikke har det; det kunne man jo have holdt sig til, altså 52 uger for alle og inden for en periode på et par og halvfjerds uger. For det er jo rigtigt, at de, der ikke har et opsigelsesvarsel, kan gå til evig tid, og det er vi da enige i er helt urimeligt. Derfor kunne man lave en ligestilling; det ville jo være nok i forhold til det område her, synes jeg.